

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

3.9.2008

B6-0386/2008 }
B6-0392/2008 }
B6-0397/2008 }
B6-0398/2008 }
B6-0408/2008 }
B6-0409/2008 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu złożyli

- Colm Burke, Charles Tannock, Urszula Gacek, Bernd Posselt, Eija-Riitta Korhola, Tunne Kelam, Carlos José Iturgaiz Angulo, Laima Liucija Andrikienė, Iles Braghetto, Jean-Pierre Audy, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Marie-Arlette Carlotti, Alain Hutchinson, w imieniu grupy politycznej PSE
- Marios Matsakis, Thierry Cornillet, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Ģirts Valdis Kristovskis, Ryszard Czarnecki, Konrad Szymański, Ewa Tomaszewska, Hanna Foltyn-Kubicka, Adam Bielan, w imieniu grupy politycznej UEN
- Marie Anne Isler Béguin, Hélène Flautre, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Luisa Morgantini, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- PSE (B6-0386)
- PPE-DE (B6-0392/2008)
- ALDE (B6-0397/2008)
- GUE/NGL (B6-0398/2008)
- Verts/ALE (B6-0408/2008)
- UEN (B6-0409/2008)

w sprawie zamachu stanu w Mauretanii

RC\740371PL.doc

PE410.788v01-00}
PE410.794v01-00}
PE410.799v01-00}
PE410.800v01-00}
PE410.810v01-00}
PE410.811v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie zamachu stanu w Mauretanii

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie swojego przewodniczącego, prezydencji Unii Europejskiej, wysokiego przedstawiciela ds. WPZiB, Komisji Europejskiej, Rady Bezpieczeństwa ONZ, Unii Afrykańskiej (UA), Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej oraz Międzynarodowej Organizacji Frankofonii w związku z zamachem stanu w Mauretanii,
  - uwzględniając drugą wizytę w Mauretanii od czasu zamachu stanu specjalnego przedstawiciela sekretarza generalnego ONZ na Afrykę Zachodnią, Saida Djinita,
  - uwzględniając Akt ustanawiający UA, który potępia wszelkie próby siłowego przejęcia władzy,
- A. mając na uwadze, że w dniu 6 sierpnia 2008 r. miał miejsce zamach stanu w Mauretanii, w wyniku którego mauretański prezydent Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi został obalony przez grupę zdymisjonowanych przez niego w tym dniu wysokich stopniem generałów,
- B. mając na uwadze, że wybory parlamentarne w listopadzie i grudniu 2006 r., wybory do senatu w styczniu 2007 r. oraz wybór prezydenta Sidi Mohameda Ould Cheikh Abdallahiego w marcu 2007 r. zostały uznane przez międzynarodowych obserwatorów, w tym obserwatorów UE, w szczególności przez misje obserwacyjne oddelegowane przez Parlament Europejski, za sprawiedliwe i przejrzyste, w wyniku czego Parlament Europejski stał się gwarantem legalności tych wyborów,
- C. mając na uwadze, że ponad dwie trzecie posłów mauretańskiego parlamentu podpisało deklarację poparcia dla inicjatora zamachu stanu, Mohameda Ould Abdel Aziza i innych generałów; że w czerwcu władza ustawodawcza przyjęła wniosek nieufności wzywający usilnie prezydenta Abdallahiego do dokonania zmian w rządzie oraz że 49 posłów złożyło swój mandat po tym, jak prezydent Abdallahi mianował 12 ministrów spośród osób, które pełniły funkcje za czasów bardzo niepopularnego poprzedniego reżimu,
- D. mając na uwadze, że tylko przedstawiciele narodu wybrani w wyborach powszechnych są uprawnieni do podejmowania decyzji w sprawie przyszłości politycznej, gospodarczej i społecznej oraz że demokracja zakłada równowagę między władzą wykonawczą a ustawodawczą w oparciu o legitymację wyborczą,
- E. mając na uwadze, że zamach stanu został dokonany w warunkach fatalnej sytuacji gospodarczej i społecznej oraz że rozwój jest najlepszą rękojmą sukcesu demokracji,
- F. uznając postępy poczynione w kwestii powrotu uchodźców i przyjęcia prawa uznającego niewolnictwo w kraju za niezgodne z prawem,
- G. mając na uwadze wsparcie ze strony UE na rzecz procesu przemian demokratycznych oraz

RC\740371PL.doc

PE410.788v01-00}
PE410.794v01-00}
PE410.799v01-00}
PE410.800v01-00}
PE410.810v01-00}
PE410.811v01-00} RC1

program wsparcia w wysokości 156 mln euro na lata 2008-2013 w ramach dziesiątego EFR obok udzielonego już wsparcia i pomocy w wysokości 335 mln euro przyznanej od 1985 r.,

- H. mając na uwadze, że Bank Światowy zawiesił pomoc dla Mauretanii w wysokości 175 mln dolarów i że zawieszenie tych przelewów odbije się negatywnie na około 17 krajowych projektach w Mauretanii oraz na udziale tego państwa w regionalnych projektach Banku Światowego, w szczególności w zakresie rozwoju rolnictwa, opieki zdrowotnej, szkolnictwa, infrastruktury i budowy dróg,
- I. mając na uwadze, że demokratyczna Mauretania stanowi ośrodek stabilności w tym szczególnie zapalnym subregionie, który wyróżnia z jednej strony obecność na obszarze Sahary na północno-wschodniej granicy z Algierią i Mali organizacji GSPC (Salaficka Grupa Modlitwy i Walki), będącej odłamem Al-Kaidy w Islamskim Maghrebie, a z drugiej strony rebelia Tuaregów,
- J. mając na uwadze, że rozporządzenie konstytucyjne, w którym junta określiła swoje uprawnienia i które umożliwia jej rządzić w oparciu o dekrety, nie ma żadnej podstawy prawnej,
1. potępia wojskowy zamach stanu dokonany przez mauretańskich generałów, drugi w ciągu trzech lat w tym państwie, który stanowi pogwałcenie legalności konstytucyjnej i rezultatów demokratycznych wyborów, zweryfikowanych na poziomie międzynarodowym; ubolewa z powodu tego kroku wstecz w stosunku do znacznego postępu w zakresie rozwoju demokracji i stanu prawa w ciągu ostatnich lat w Mauretanii; wzywa, aby obecna napięta sytuacja polityczna w Mauretanii została rozwiązana w ramach instytucjonalnych wynikających z przemian demokratycznych oraz aby porządek konstytucyjny i rządy cywilne zostały przywrócone możliwie jak najszybciej,
  2. domaga się, aby natychmiast uwolniony został prezydent Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, a także premier Yahya Ahmed el-Waghef oraz inni członkowie rządu nadal przebywający w areszcie domowym w różnych miejscach kraju;
  3. domaga się pełnego poszanowania konstytucyjnego umocowania władzy prezydenta i parlamentu, co zakłada uregulowanie mechanizmów kohabitacji prezydenta i parlamentu oraz mechanizmów utrzymywania równowagi między władzą wykonawczą a ustawodawczą według i w ramach konstytucji, której zmiany, mające na celu zapewnienie większej stabilności, mogą nastąpić jedynie zgodnie z jej własnymi przepisami, po szerokiej debacie z udziałem wszystkich sił politycznych;
  4. jest zdania, że w drodze szczerzej i otwartej debaty między głównymi siłami politycznymi należy określić sposoby i środki konstytucyjne niezbędne do zakończenia kryzysu;
  5. z zadowoleniem przyjmuje powrót uchodźców, przyjęcie ustawy penalizującej niewolnictwo oraz projekt ustawy o liberalizacji mediów; ubolewa, że nie doszło do demokratycznego rozwiązania problemów narosłych wskutek kryzysu humanitarnego i związanych z prześladowaniami czarnych obywateli Mauretanii, które miały miejsce w 1990 r., chociaż prezydent zobowiązał się do powołania komisji śledczej;

6. domaga się przywrócenia należnych praw uchodźcom, którzy powrócili do Mauretanii, poprzez zwrócenie im zagrabionych majątków,
7. apeluje, aby obywatele mauretańscy, już teraz szczególnie poszkodowani kryzysem gospodarczym i żywnościowym, nie stali się zakładnikami obecnego kryzysu, i wzywa Komisję Europejską do wdrożenia projektów wspierających społeczeństwo obywatelskie w ramach europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka,
8. odnotowuje ogłoszenie przez juntę wojskową nowych wyborów prezydenckich, ubolewa jednak, że nie podano żadnych terminów i że w przeciwieństwie do junty, która sprawowała władzę w latach 2005-2007, obecna w żaden sposób nie zobowiązała się do neutralności wyborczej; wzywa rządzące siły wojskowe o bezzwłoczne zobowiązanie się do określenia harmonogramu, zgodnie z którym przywracane będą instytucje demokratyczne, przewidującego utworzenie rządu tymczasowego w porozumieniu z wszystkimi siłami politycznymi;
9. popiera wysiłki Unii Afrykańskiej na rzecz rozwiązania kryzysu racjonalnymi środkami;
10. zwraca się do Komisji o podjęcie rozmów politycznych, zgodnie z art. 8 umowy z Kotonu, z myślą o przywróceniu konstytucyjnej legalności, oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o wyniku tych rozmów; jeżeli te ostatnie nie przyniosą skutku, zwraca się o reaktywowanie art. 96 umowy z Kotonu, co mogłoby pociągnąć za sobą zamrożenie pomocy, z wyjątkiem pomocy żywnościowej i humanitarnej;
11. apeluje do prezydencji Rady UE o dalsze uważne śledzenie sytuacji politycznej w tym kraju, w ścisłej współpracy z Unią Afrykańską, oraz o zapewnienie bezpieczeństwa obywateli UE;
12. wzywa do jak najszybszego wysłania delegacji parlamentarzystów, którzy spotkaliby się z parlamentarzystami mauretańskimi i zaproponowali pomoc w wychodzeniu z kryzysu;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie, instytucjom Unii Afrykańskiej, Wspólnocie Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, Międzynarodowej Organizacji Frankofonii oraz Radzie Bezpieczeństwa ONZ.